

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0141/2011

8.4.2011

RAPORT

ERFi ja teiste struktuurifondide praegune ja tulevane sünergia tõhususe
tõstmiseks
(2010/2160(INI))

Regionaalarengukomisjon

Raportöör: Georgios Stavrakakis

SISUKORD

	Lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	13
EELARVEKOMISJONI ARVAMUS.....	16
TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS	19
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	24

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

ERFi ja teiste struktuurifondide praeguse ja tulevase sünergia kohta tõhususe tõstmiseks (2010/2160(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 174 esimest lõiku ja artikli 175 esimest lõiku;
- võttes arvesse nõukogu 11. juuli 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1083/2006, millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta,¹ eriti selle artikli 9 lõiget 4;
- võttes arvesse nõukogu 6. oktoobri 2006. aasta otsust 2006/702/EÜ ühenduse ühtekuuluvuspoliitika strateegiliste suuniste kohta;²
- võttes arvesse oma 21. oktoobri 2008. aasta resolutsiooni valitsemistavade ja partnerlussuhete kohta riiklikul ja piirkondlikul tasandil ning regionaalpoliitika projektide lähtepunktide kohta;³
- võttes arvesse oma 11. märtsi 2009. aasta resolutsiooni ühtekuuluvuspoliitika ja reaalmajandusse investeerimise kohta;⁴
- võttes arvesse oma 24. märtsi 2009. aasta resolutsiooni ühtekuuluvuspoliitika ja maaelu arengu meetmete vastastikuse täiendavuse ja kooskõlastamise kohta;⁵
- võttes arvesse oma 24. märtsi 2009. aasta resolutsiooni territoriaalset ühtekuuluvust käsitleva roheline raamatu ja ühtekuuluvuspoliitika tulevase reformi üle toimuva mõttevahetuse hetkeseisu kohta;⁶
- võttes arvesse oma 20. mai 2010. aasta resolutsiooni määrusega (EÜ) nr 1080/2006 (mis käsitleb Euroopa Regionaalarengu Fondi) teadus- ja uuendustegevuseks ning teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse seitsmenda raamprogrammi raames teadusuuringuteks ja uuendustegevuseks eraldatud vahendite koostoime rakendamise kohta linnades ja piirkondades, samuti liikmesriikides ja liidus;⁷
- võttes arvesse oma 20. mai 2010. aasta resolutsiooni ühtekuuluvuspoliitika panuse kohta Lissaboni strateegia ja ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamisse;⁸

---

¹ ELT L 210, 31.7.2006, lk 25.

² ELT L 291, 21.10.2006, lk 11.

³ ELT C 15 E, 21.1.2010, lk 10.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0124.

⁵ ELT C 117 E, 6.5.2010, lk 46.

⁶ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0163.

⁷ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0189.

⁸ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0191.

- võttes arvesse oma 20. mai 2010. aasta resolutsiooni ühtse turu loomise kohta tarbijatele ja kodanikele;¹
  - võttes arvesse oma 7. oktoobri 2010. aasta resolutsiooni ELi ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika kohta pärast 2013. aastat;²
  - võttes arvesse oma 12. detsembri 2010. aasta resolutsiooni ELi regionaalpoliitika hea valitsemistava kohta;³
  - võttes arvesse komisjoni kahekümnendat aastaaruannet struktuurifondide rakendamise kohta (2008), 21. detsember 2009 (KOM(2009)0617/2);
  - võttes arvesse komisjoni 3. märtsi 2010. aasta teatist „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” (KOM(2010)2020);
  - võttes arvesse komisjoni 31. märtsi 2010. aasta teatist „Ühtekuuluvuspoliitika: 2010. aasta strateegiaaruanne 2007.–2013. aasta programmide rakendamise kohta” (KOM(2010)0110);
  - võttes arvesse komisjoni 6. oktoobri 2010. aasta teatist „Regionaalpoliitika panus aruka majanduskasvu saavutamisse Euroopa 2020. aasta strateegia raames” (KOM(2010)0553),
  - võttes arvesse komisjoni 19. oktoobri 2010. aasta teatist „ELi eelarve läbivaatamine” (KOM(2010)0700);
  - võttes arvesse komisjoni 2010. aasta novembris avaldatud majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust käsitlevat aruannet „Ühtekuuluvuspoliitika tulevik” (viies ühtekuuluvuse aruanne);
  - võttes arvesse komisjoni 9. novembri 2010. aasta teatist majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust käsitleva viienda aruande järelduste kohta (KOM(2010)0642);
  - võttes arvesse kirja, mille saatsid komisjoni presidendile regionaalpoliitika volinik, merenduse ja kalanduse volinik, tööhõive, sotsiaalküsimuste ja sotsiaalse kaasatuse volinik ning põllumajanduse ja maaelu arengu volinik;
  - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
  - võttes arvesse regionaalarengukomisjoni raportit ja eelarvekomisjoni ning tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni arvamusi (A7-0141/2011),
- A. arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 174 on sätestatud, et selleks et edendada oma igakülgset harmoonilist arengut, töötab liit majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse tugevdamiseks;

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0186.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0356.

³ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0468.

- B. arvestades, et nõukogu määruse (EÜ) nr 1083/2006 põhjenduse 40 kohaselt peaks kavandamine tagama, et fondid on kooskõlas üksteisega, muude olemasolevate rahastamisvahenditega, EIP ja Euroopa Investeeringufondiga (EIF) ja et kõnealune kooskõlastamine peaks hõlmama ka keerukamate rahastamiskavade koostamist ning avaliku ja erasektori partnerlust;
- C. arvestades, et reageerides vajadusele saavutada kooskõla poliitika ja rahastamisvahendite vahel, lubas komisjon Euroopa 2020. aasta strateegias kasutada juhtalgatuse „Ressursitõhus Euroopa” raames ELi rahastamisvahendeid (näiteks vahendid maaelu arenguks, struktuurifondid, teadus- ja arendustegevuse programm, üleeuroopalised võrgud, konkurentsivõime ja innovatsiooni raamprogramm ning Euroopa Investeeringupank) sidusa rahastamisstrateegia raames, milles koondatakse ELilt ning liikmesriikide avalikult ja erasektorilt saadavad vahendid;
- D. arvestades, et viiendas ühtekuuluvuse aruandes tunnistatakse selgelt, et tulemusliku regionaalarengu eeltingimus on avaliku poliitika tihe kooskõlastamine kõigil tasanditel;
- E. arvestades, et oma 14. juuni 2010. aasta järeldustes ühtekuuluvuspoliitika programmide rakendamist käsitleva komisjoni 2010. aasta strateegilise aruande kohta rõhutas nõukogu „vajadust jätkuvalt parandada ühtekuuluvuspoliitika ja vajaduse korral muude ELi ja riiklike poliitikate koordineerimist, et tõhustada ühiste eesmärkide täitmist koordineeritumal viisil”, samuti tõelist lisaväärtust, „mida ühtekuuluvuspoliitika üldraamistikus annavad Euroopa Regionaalarengu Fondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Sotsiaalfondi ühtne strateegiline lähenemisviis ja ühised rakendamiseeskirjad”;
- F. arvestades, et president Barrosale adresseeritud kirjas tunnistasid regionaalpoliitika volinik, merenduse ja kalanduse volinik, tööhõive, sotsiaalküsimuste ja sotsiaalse kaasatuse volinik ning põllumajanduse ja maaelu arengu volinik ELi eri poliitikate ühildamise vajadust selleks, et jõuda jätkusuutliku ja kaasava majandusliku arenguni, mille liit peab saavutama, ja tegid ettepaneku koostada 2013. aasta järgseks perioodiks ühtne ELi tasandi raamistik, mis hõlmab Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Kalandusfondi;
- G. arvestades, et struktuurimeetmete reform programmiperioodiks 2007–2013 viis Maaelu Arengu Fondi eraldamiseni struktuurifondide üldraamistikust;
- H. arvestades, et kulutuste otstarbekamaks muutmine nõuab tulemuslikumat ja tõhusamat poliitikat ELi tasandil, samuti riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil, ning arvestades, et edaspidi on ühtekuuluvuspoliitika kaasajastamise lahutamatuks osaks tihedam kooskõlastamine ja vastastikune täiendamine;
- I. arvestades, et toetava poliitikaraamistiku puudumise korral sõltub tegelik sünergia suures ulatuses abisaajate organisatoorsest ja strateegilisest võimest ühendada erinevatest ELi rahastamisvahenditest saadavaid toetusi;
- J. arvestades, et kohalikule arengule tuginev lähenemisviis võib oluliselt aidata suurendada ühtekuuluvuspoliitika tõhusust ja tulemuslikkust, ning arvestades, et ühtekuuluvuspoliitika on endiselt oluline vahend mis tahes territooriumi konkreetsete probleemidega

tegelemiseks, samas kui laiemaid funktsionaalseid alasid käsitleva ühtekuuluvuspoliitika keskmises oleva linnamõõtmega peavad kaasnema tasakaalustatud tingimused nii linna-, linnalähi- kui ka maapiirkondade sünergeetiliseks arenguks;

- K. arvestades, et valitseb terav vajadus ja surve riikide eelarvete tasakaalustamiseks ning selleks on vaja innovaatilisemaid meetmeid kõigi kättesaadavate rahastamisvahendite mõju tugevdamiseks, ning arvestades, et poliitika ja rahastamisvahendite tulemuslik kooskõlastamine aitab säästa aega ja ressursse ning suurendab reaalselt tõhusust ja tulemuslikkust;
- L. arvestades, et kooskõlastamist ja sünergiat tuleb taotleda nii horisontaalselt (eri poliitikavaldkondade kooskõla kaudu) kui ka vertikaalselt (eri haldustasandite vahelise koostöö ja kooskõlastamise kaudu);
- M. arvestades, et killustatud lähenemisviis võib viia vastuolulise poliitikani, vastandlike riiklike meetmeteni ja vahendite kahekordistamiseni, millel on tagajärjed nii riiklike meetmete piirkondlikule tõhususele kui ka nende mõjule riigi tasandil, ning arvestades, et komisjoni viimastes poliitikadokumentides ei ole piisavalt rõhutatud integreeritud lähenemisviisi kontseptsiooni;
- N. arvestades, et integreeritum, järjekindlam, tulemuslikum ja tõhusam ühtekuuluvuspoliitika nõuab suuremaid jõupingutusi, et kohandada ELi poliitika liidu eri territooriumide ja piirkondade konkreetsete vajaduste ja võimalustega;
- O. arvestades, et strateegilistes suunistes nõutakse rahastamise kättesaadavuse parandamise üldiste suuniste kontekstis fondide tegevuse paremat kooskõlastamist;
- P. arvestades, et strateegilistes suunistes nõutakse selgesõnaliselt struktuuri-, tööhõive- ja maaelu arendamise poliitika vahelise sünergia toetamist, rõhutades, et sellega seoses peaksid liikmesriigid tagama ERFi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Euroopa Kalandusfondi ja Euroopa Maaelu Arendamise Põllumajandusfondi rahastatavate meetmete sünergia ja järjepidevuse asjaomasel territooriumil ja tegevusvaldkonnas; arvestades, et strateegilistes suunistes on sätestatud ka, et eri fondide toetatavate meetmete vahelisi piire ja koordineerimismehhanisme puudutavad juhised peaksid olema määratletud riiklikus strateegilises viiteraamistikus või strateegilises plaanis;
- Q. arvestades, et nõukogu kutsub majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust käsitleva viienda aruande 21. veebruari 2011. aasta järelustes komisjoni üles kaaluma võimalust võtta kasutusele mitmest fondist rahastatavaid programme;
- R. arvestades, et mõned Euroopa Liidu piirkonnad piirnevad Euroopa Arengufondi vahendeid kasutavate kolmandate riikidega ning seetõttu peab teatavate projektide rahastamisel tekkivale sünergiale erilist rõhku pöörama, et aidata suurendada selliste Euroopa piirkondade arengupotentsiaali;
- S. arvestades, et vahekokkuvõttes tunnistatakse, et eelarve paindlikkus on piiratud ja et isegi programmide siseselt on prioriteetide muutmine takistatud, samuti märgitakse, et programmide kooskõlastamatus ja suur halduskoormus vähendavad tulemuslikkust;

- T. arvestades, et praeguses kriisijärgses olukorras on varasemast tähtsam mõista liikmesriikide majanduses toimuvaid protsesse ja ELi vahendite kasutamise kaudu saavutatud tulemusi;
- U. arvestades, et tuleb tagada ELi panuse nähtavus ja „Euroopa lisaväärtus”,

Parema koordineerimise ja koostoime saavutamiseaeg ja koht

1. nõuab, et juba järgmiseks, 2013. aasta järgseks finantsplaneerimise perioodiks esitataks ettepanek ühtse strateegilise raamistiku kohta, mille abil tagada ühine lähenemisviis ja kasutada ära sünergia kõigi kohapealsete meetmete vahel, mis teenivad aluslepingutes sätestatud ühtekuuluvuspoliitika eesmärgi ja mida rahastavad Euroopa Regionaalarengu Fond, Ühtekuuluvusfond, Euroopa Sotsiaalfond, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfond ja Euroopa Kalandusfond;
2. juhib tähelepanu, et ühtekuuluvuspoliitika eesmärk peab olema territoriaalselt ja sotsiaalselt ühtne, jätkusuutlik, arukas ja kaasav majanduskasv, piirkondadevaheliste arenguerinevuste vähendamine, töökohtade loomine, parem elukvaliteet, töövõtjate ettevalmistamine uute töökohtade jaoks, kaasa arvatud säästva majanduse valdkonnas, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus ning Euroopa sotsiaalse mudeli rakendamine, mis kujutab endast Euroopa majanduse ühtekuuluvuse ja konkurentsivõime olulist tegurit;
3. kinnitab, et ühtekuuluvuspoliitikat tuleks kasutada jätkusuutliku majanduskasvu saavutamiseks kogu ELis ning heaolu õiglaseks ja ühtlaseks jaotumiseks, edendades konkurentsi ja seades eesmärgiks ELi piirkondade vaheliste sotsiaal-majanduslike erinevuste vähendamise;
4. on arvamusel, et ühtekuuluvuspoliitika on liidu majanduspoliitika tugisammas pikaajalise investeerimisstrateegia ja sotsiaalse kaasamise tugevdamisel; on arvamusel, et ühtekuuluvuspoliitika tagab kõige vähem arenenud piirkondade ja ebasoodsas olukorras olevate rühmade toetamise ning viib Euroopa Liidu tasakaalustatud ja ühtlustatud arenguni; märgib, et Euroopa lisandväärtus seisneb selles, et ELi majandusedust saavad kõik kasu; soovib seetõttu säilitada ühtekuuluvuspoliitika eraldi poliitikavaldkonnana ning seda piisavalt rahastada;
5. tervitab ELi eelarve läbivaatamist käsitlevas komisjoni teatises esitatud ettepanekut, mille kohaselt võiks komisjon vastu võtta ühise strateegilise raamistiku ELi poliitikavaldkondade integratsiooni tugevdamiseks, et saavutada Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärgid; kutsub sellega seoses üles võtma meetmeid, et suurendama sünergiat Euroopa 2020. aasta strateegia juhtalgatuste rahastamisviiside vahel; juhib samas tähelepanu sellele, et eespool nimetatud viie fondi poolt ühise strateegilise raamistiku raames rahastatavate meetmete suurem sünergia ei ole oluline mitte ainult Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide, vaid ka ja eelkõige ELi toimimise lepingus sätestatud ühtekuuluvuspoliitika eesmärkide saavutamiseks;
6. tervitab viienda ühtekuuluvuse aruande avaldamist, sest vaatamata asjaolule, et aruandes keskendutakse enamasti sellele, kuidas piirkonnad ja ühtekuuluvuspoliitika saavad kaasa aidata Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamisele, sisaldab aruanne ka mitmeid järeldusi, mis tõestavad, kui oluline roll on struktuurifondide (sh

Ühtekuuluvusfondi) sünergial;

7. usub, et ühtekuuluvuspoliitika valdkonnas tuleb kulutusi ratsionaalsemaks muuta, vähendades rahastamisvahendite ja kanalite killustatust ning edendades rahastamisvahendite paremat vastastikust täiendavust; ja tervitab komisjoni ettepanekut prioriteetide paremaks jaotamiseks ning ELi ja riiklike vahendite temaatiliseks keskendamiseks teatud prioriteetidele, et fondide tegevust paremini kooskõlastada, mis võimaldaks suurendada selle poliitikasuuna strateegilist iseloomu; rõhutab siiski, et liikmesriigid, piirkondlikud ja kohalikud asutused peavad olema piisavalt paindlikud, et sobitada prioriteedid oma konkreetsete arenguvajadustega;
8. väljendab heameelt arengu ja investeeringute partnerluslepingut käsitleva komisjoni ettepaneku üle, mille eesmärk on parandada eesmärkide ja programmide rahastamisel ELi fondide ja riiklike vahendite kooskõlastamist; rõhutab vajadust kaasata kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused nimetatud lepingute väljatöötamise ja täitmise; kutsub üles kooskõlastama neid lepinguid nende valdkondlike poliitikameetmeid käsitlevate riiklike reformidega, millel on territoriaalne mõju (sh transport ning teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse infrastruktuur);
9. rõhutab, et paljud ühtekuuluvuspoliitika raames tehtavad majandusarengu soodustamise algatused lihtsalt ei loo võimalusi, mida oleks soovitav ära kasutada, vaid tegelikult sõltub nende edu paljudest teguritest, sh inimfaktorist (näiteks infrastruktuuri parandamine ei suurenda automaatselt majanduskasvu, kui sellega ei kaasne investeeringuid haridusse, ettevõtlusse ja innovatsiooni); usub seepärast, et Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi suurem sünergia maksimeerib nende fondide mõju arengule;
10. juhib tähelepanu Euroopa Regionaalarengu Fondi rollile Euroopa Sotsiaalfondi tõhusal kasutamisel, kuna Euroopa Regionaalarengu Fond vastutab selliste tingimuste loomise eest (nt korralik infrastruktuur ja piisav juurdepääs), ilma milleta ei oleks tööhõivega seotud investeeringud tulemuslikud;
11. rõhutab, et majanduskriis on muutnud sekkumismeetmed veelgi vajalikumaks nendes sektorites, millega tegeleb Euroopa Sotsiaalfond, eriti sekkumismeetmed tööhõive, kutsealase ümberõppe, sotsiaalse kaasamise ja vaesuse vähendamise toetuseks;
12. rõhutab, et Euroopa Sotsiaalfondi, mis toetab kestvat õpet, kvalifikatsiooni omandamist ja ümberõpet, tuleb vaadelda kui olulist ressursi – mille võimalusi ei ole tegelikult täielikult ära kasutatud –, mille abil edendada kaasavat ja tõhusat majanduskasvu ning Euroopa teadmistepõhist konkurentsivõimet;
13. rõhutab, et fookustatud ja kooskõlastatud poliitikakujundamine tagab selliste investeeringute esmatähtsaks seadmise, millel on kõige suurem mõju piirkondlikule konkurentsivõimele ja majanduslikule arengule;
14. on seisukohal, et Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi maaelu arengu meetmed ja Euroopa Kalandusfondi jätkusuutliku arengu meetmed tuleks integreerida muude struktuurifondidega, st Euroopa Regionaalarengu Fondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Sotsiaalfondiga ühisesse raamistikku; kutsub seepärast komisjoni üles hindama, kuivõrd

on võimalik tagada kõikehõlmav lähenemisviis põllumajanduses ja kalanduses hõivatutele, kooskõlas territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärgiga, viies kahe eespool nimetatud fondi kohaliku arengu meetmed ühtekuuluvuse „vihmavarju” alla või vähemalt luues kõigi fondide vahel selgema sünergia; usub, et selline lähenemisviis võtaks arvesse kesksete poliitikavaldkondade territoriaalset mõju ning võimaldaks piirkondlikul ja kohalikul tasandil arenguprotsessis aktiivselt osalejatel juhtida sisulist kohalikku poliitikat, mis oleks hästi kooskõlas põllumajandus- ja kalanduspiirkondade või väikesaarte territoriaalsete vajadustega;

15. rõhutab, et kooskõlastamist ei tuleks suurendada mitte ainult ühtekuuluvuspoliitika instrumentide (Euroopa Regionaalarengu Fond, Euroopa Sotsiaalfond ja Ühtekuuluvusfond), vaid ka nende fondide rahastatavate meetmete ja meetmete vahel, mida võetakse üleeuroopaliste võrkude, seitsmenda raamprogrammi ning konkurentsivõime ja innovatsiooni raamprogrammi alusel;
16. on seisukohal, et territoriaalse koostöö eesmärgi puhul võib piiriüleste projektide raames olla asjakohane luua sünergiat Euroopa Regionaalarengu Fondi ning ühinemiseelsete ja naabruspoliitika vahendite vahel; kutsub komisjoni üles uurima, millistel juhtudel oleks vajalik ka koordineerimine muude ELi välispoliitiliste vahenditega nagu Euroopa Arengufond;
17. usub, et ELi poliitikasuundade vastastikune tugevdamine ja kooskõlastamine tagab ELi eelarvest rahastatavatele meetmetele parimad võimalikud tulemused; kutsub üles töötama finantskorralduse valdkonnas välja selliseid algatusi, mis käsitlevad Euroopa Investeeringuspanga rahastatavate vahendite kaasamist ja selliste vahendite suuremat kasutamist;
18. rõhutab siiski asjaolu, et paljudel liikmesriikidel on eri fondide tegevuse kooskõlastamisega raskusi ning nad on väljendanud muret sünergia puudumise pärast ja mõnel juhul isegi fondide funktsioonide kattumise pärast; rõhutab sellega seoses, et fondide keerukad juhtimiseeskirjad eeldavad liiga suurt institutsioonilist võimekust, et ületada tõkked ja nende rakendamist rahuldavalt kooskõlastada; rõhutab kaasrahastamise ja fondide eeskirjade lihtsustamise olulisust, et oleks võimalik tõhustada struktuurifondide vahelist koostööd;
19. rõhutab, et ühtekuuluvuspoliitika edukuse saavutamiseks on tähtis tegeleda nii riiklikul kui piirkondlikul tasandil lihtsustamisega, mis parandab tulemusi; kutsub komisjoni üles looma sellele poliitikale tulevikus lihtsamat struktuuri, mis põhineks vahendite paindlikumal, proportsionaalsemal ja märgatavamal kasutamisel, et hõlbustada nende täielikku ning kiiret rakendamist;
20. tuletab meelde, et üks peamisi põhjusi, miks Euroopa Regionaalarengu Fondil ja teistel struktuurifondidel on olnud raskusi raha tõhusal suunamisel projektidesse, millel on suurem eeldus edendada majandusarengut ja töökohtade loomist, on see, et nad keskenduvad tulemuste asemel liigselt suutlikkusele abi vastu võtta;
21. toetab ühtekuuluvuspoliitikat, mis keskendub rohkem tulemustele ja vähem kulude ja menetluste korrapärasusele ning loob tõhusa tasakaalu meetmete kvaliteedi ja finants- ning halduskontrolli vahel; soovib võtta kasutusele objektiivsed hindamismehhanismid,

et parandada programmi juhtimise eest vastutavate organite institutsionaalset ja haldussuutlikkust, kuna see aitab kaasa kulude kvaliteedi suurendamisele ja vigade vähendamisele;

22. toetab tulevase ühtekuuluvuspoliitika lihtsamat ja paindlikumat ülesehitust, mis soodustaks fondide vahendite kasutamist ja võimalikult suurt tõhusust;
23. rõhutab, et lisandväärtuse suurendamise Euroopa tasandil võib ja peab saavutama ühtekuuluvuspoliitika rahastamisvahendite vahelise suurema koostoime ning nende ja muude rahastamisvahendite parema koordineerimise abil;

Üks eesmärk: ühtekuuluvus; üks vahendite kogum selle saavutamiseks

24. on arvamusel, et ühised eeskirjad Euroopa Regionaalarengu Fondist, Euroopa Sotsiaalfondist, Ühtekuuluvusfondist, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist ja Euroopa Kalandusfondist rahastatavate projektide juhtimise, abikõlblikkuse, auditeerimise ja aruandluse kohta (eriti, mis puutub põllumajanduspiirkondade ja kalandusega tegelevate piirkondade majandusliku mitmekesistamise toetamise meetmeid) mitte ainult ei tugevdaks ja soodustaks oluliselt ühtekuuluvuspoliitika programmide tulemuslikumat rakendamist, vaid oleksid ülimalt olulised ka lihtsustamise seisukohalt; on lisaks sellele arvamusel, et see lihtsustaks nii vahendite kasutamist abisaajate poolt kui ka riigiasutustepoolset vahendite haldamist, vähendades vigade ohtu ja võimaldades samas vastavalt vajadusele diferentseerimist, et võtta arvesse poliitikavaldkondade, rahastamisvahendite ja abisaajate iseärasusi, ühtlasi soodustaks see väiksemate sidusrühmade osalemist ühtekuuluvuspoliitika programmides ja kättesaadavate rahaliste vahendite lihtsamat kasutamist, tingimusel, et lihtsustamisega kaasnevad tehniliseks abiks eraldatud piisavad rahalised vahendid;
25. nõuab tungival, et Euroopa Sotsiaalfond püsiks ühtekuuluvuspoliitika vahendeid käsitlevaid üldsätteid sisaldava määruse raamistikus; rõhutab seepärast vajadust säilitada ja tugevdada mudelit, mille kohaselt on olemas üks üldmäärus, millega reguleeritaks korruga nii haldamist, abikõlblikkust, auditeerimist, kontrollimist ja aruandlust, koos lühikeste, fookustatud ja konkreetset fondi käsitlevate määrustega, mis kajastavad iga fondi konkreetseid poliitikaeesmärke; rõhutab lisaks, et kooskõlastamine peab toimuma poliitika kujundamise kõigil tasanditel, alates strateegilistest planeerimisest, elluviimisest ja väljamaksetest kuni lõpuleviimise, auditeerimise, kontrollimise ja hindamiseni,
26. kutsub komisjoni üles uurima, kuidas kõige tõhusamini suurendada sünergiaat kohapeal; soovib sellega seoses kaaluda võimalust lubada liikmesriikidel valida ühe piirkonna kohta üks rakenduskava, või makropiirkondlike strateegiate raames mitut piirkonda hõlmav rakenduskava, millesse oleksid kaasatud erinevad fondid (Euroopa Regionaalarengu Fond, Euroopa Sotsiaalfond, Ühtekuuluvusfond, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfond ja Euroopa Kalandusfond) ja mida juhiks üks asutus, pöörates eritähelpanu piirkondade panusele detsentraliseeritud lähenemisviisi saavutamisel ning jättes piirkondadele rohkem autonoomiat ja paindlikkust, et võimaldada neil osaleda oma strateegiate väljatöötamisel ning tugevdada piirkondlikku ja kohalikku haldustasandit; teeb liikmesriikide haldusasutustele ettepaneku töötada välja tulevased rakenduskavad, mis on hästi kohandatud kohalike ja piirkondlike eesmärkidega;

27. kutsub komisjoni üles kaaluma mitut fondi hõlmavaid programme liikmesriikidele ja piirkondadele, kes soovivad neid kasutusele võtta; on seisukohal, et selline meede aitaks töötada integreeritumalt ja paindlikumalt ning suurendaks eri fondide (Euroopa Regionaalarengu Fond, Euroopa Sotsiaalfond, Ühtekuuluvusfond, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfond, Euroopa Arengufond ja seitsmenda raamprogrammi vahendid) vahelist tõhusust;
28. kutsub komisjoni üles esitama ettepanekud ristfinantseerimise eeskirjade läbivaatamiseks ja nende kohaldamise lihtsustamiseks, arvestades usaldusväärseid ja kõikehõlmavaid andmeid nende kohaldamise ja mõju kohta, tagamaks eeskirjade lihtsamat kohaldamist ja kohaldamise suuremat õiguskindlust praeguse olukorraga võrreldes;
29. nõuab territoriaalse kohaldamisala täpsustamist ja abikõlblikkuse eeskirjade ühtlustamist Euroopa Regionaalarengu Fondi ja Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi vahel maapiirkondades ja linnalähedastes piirkondades, et vältida tarbetut dubleerimist kahe fondi vahel; rõhutab, et need kaks fondi peavad tegema konkreetset territooriumil rahastatavate projektide väljavalimisel ja nende üle järelevalve teostamisel omavahel tihedat koostööd;
30. rõhutab Euroopa Regionaalarengu Fondi ja Euroopa Sotsiaalfondi vahenditest ühise rahastamise lisandväärtust, arvestades selle paindlikkust, sotsiaalse kaasamise projektide ja integreeritud arengustrateegiade valdkonnas; palub komisjonil töötada välja ühtne teabepunktide süsteem, mille eesmärk on huvitatud isikuid nende asjaajamistes suunata, teavitada ja nõustada, et üldsusele oleks kättesaadav ajakohastatud teave nii mitmest fondist ühise rahastamise kui ka fondide koostoime kohta üldiselt; nõuab ühtlasi tungivalt, et lihtsustamise püüe oleks üldsusele nähtav, kuna eesmärk on vähendada nõutava teabe hulka vajaliku miinimumini.
31. on seisukohal, et inimressursi arendamine ja teabe parem levitamine on vahendite eduka kasutamise ja eri projektide nõuetekohase elluviimise eeldus;
32. rõhutab samal ajal haldussuutlikkuse tõstmise tähtsust liikmesriikides, piirkondlikul ja kohalikul tasandil ning samuti sidusrühmades, et ületada tõkked, mis takistavad tulemusliku sünergia teket struktuurifondide ja muude fondide vahel ning toetada tulemuslikku poliitika kujundamist ja rakendamist; rõhutab, et komisjonil peab sellega seoses olema keskne roll;
33. kutsub komisjoni üles parandama nii tehnilist abi kui ka riiklikele, piirkondlikele ja kohalikele haldusasutustele mõeldud koolitust, et suurendada suutlikkust ja eeskirjade tundmist rakendamisega seotud probleemide korral;
34. kutsub liikmesriike üles seadma prioriteediks investeringuid institutsioonide suutlikusse ja lihtsustama oma siseriiklike eeskirju, et vähendada halduskoormust ja suurendada liikmesriikide suutlikkust vahendeid vastu võtta;
35. tuletab meelde, et subsidiaarsuspõhimõtte ja mitmetasandilise juhtimise põhimõtte järgimine aitab oluliselt kaasa erinevate otsustusorganite vahelise koordineerimise edendamisele ja eri rahastamisvahendite vahelise koostoime suurendamisele;

36. peab fondide parema kasutamise jaoks otsustavalt tähtsaks tööturu osapoolte aktiivset ja pidevat kaasamist sotsiaalsesse ja piirkondlikku dialoogi;
37. tunnistab, et majanduskriisil on ebaühtlane mõju ELi eri piirkondadele ja kodanikele; usub, et fondide kasutamise uus strateegia on tõhusam, kui see hõlmab nii juhtimise piirkondlikku kui ka kohalikku tasandit, mis võimaldab kohandada strateegilisi eesmärke territooriumi eripäraga, eelkõige dialoogi kaudu kõigi sidusrühmadega, soolist võrdõiguslikkust edendavate organisatsioonidega, tööturu osapooltega ja valitsusväliste organisatsioonidega, samuti finants- ja pangandusasutustega; rõhutab vajadust jätta poliitiliste eesmärkide sõnastamisel piisavalt ruumi piirkondlike ja kohalike eesmärkide jaoks;
38. kutsub komisjoni üles töötama välja Euroopa mitmetasandilise juhtimise suuniseid, ergutama liikmesriike suuniseid rakendama vastavalt konkreetsetele kohalikele ja piirkondlikele eesmärkidele, ning laiendama ühtekuuluvuspoliitika haldusmehhanisme (s.o kavandamine, rahastamine ja rakendamine riikliku, piirkondliku ja kohaliku tasandi koostöös) fondidele, mida hõlmab kavandatav ühine strateegiline raamistik, et suurendada avaliku sektori kulutuste tõhusust ja tulemuslikkust;
39. kutsub komisjoni üles uue ühise strateegilise raamistiku kehtestamise ja õigusakti ettepanekute esitamise käigus lisama ettepanekutesse sätteid, mis võimaldavad kohalikel ja piirkondlikel partnerlustel (suurlinnad, linnad, funktsionaalsed piirkonnad, kohalike asutuste ühendused) ühendada oma vastutusosalal oleval territooriumil mitmesugused ELi rahastamisvood sidusasse ja integreeritud raamistikku;
40. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja liikmesriikidele.

SELETUSKIRI

Parema koordineerimise ja koostoime saavutamise aeg ja koht

Raportöör usub, et ELi rahaliste vahendite ja kavade parema koordineerimise nimel tehtavate jõupingutuste keskne põhjus on eelkõige kriisijärgne periood, millesse Euroopa on jõudnud. On selge, et järgnevatel aastatel sunnib riikide eelarve konsolideerimise vajadus meid olema uuenduslikumad ja taotlema olemasolevate rahaliste vahenditega suuremat mõju.¹ Nüüd on selleks võimalus, nagu paljud on tunnistanud.

Parlament on mitmetes resolutsioonides jätkuvalt rõhutanud, et „vaja [on] sünergiat ja integreeritud lähenemisviisi erinevate valdkondade poliitika vahel, et saavutada kohapeal optimaalsed tulemused majanduskasvuks ja arenguks”, ning et „pühenduda tuleks ühtsele paindlikule ELi poliitikale”². Piirkondlikul ja/või kohalikul tasandil fondide ühiste meetmetele keskendumine suurendab nende lisaväärtust ja võimaldab kohalikel sidusrühmadel viia konkreetseid meetmeid täpselt vastavusse tegelike majanduslike ja sotsiaalsete vajadustega ning seega tööhõive olukorraga igas konkreetses piirkonnas (kohalik arengustrateegia, kohalikest oludest lähtuv arendustegevus jne).

Fondide koordineerimine ja senine käekäik

Euroopa Sotsiaalfondi osas näitab kogemus selgelt, et Euroopa Regionaalarengu Fondi toetus majandustegevusele (innovatsioonile, teadusele, VKEdele, keskkonnale jne) võiks olla tõhusam, kui seda koordineeritakse paremini ning ühendatakse kõnealuse fondi võetud meetmetega, võttes eelkõige arvesse, et enamiku programmide ja meetmete edukus sõltub suuresti mitmete asjaolude edukast kombineerimisest, mille hulgas inimareng omab suurimat tähtsust. Mõlema struktuurifondi lisaväärtuse suurendamine Euroopa tasandil on seotud edusammudega majandusliku ja sotsiaalse sekkumise omavahelise koostoime saavutamisel.

Struktuurimeetmete reform programmiperioodiks 2007–2013 viis Maaelu Arengu Fondi eraldamiseni struktuurifondide üldraamistikust. Rõhutati, et kõnealune eraldamine ei tohiks põhjustada eesmärkide kordamist või väljajätmist ning nii maapiirkondades kui ka linnades peaksid arenguvõimalused olema võrdselt tagatud, kuid tegelikud asjaolud viitavad vastupidisele. Maaelu arengu meetmete tulemuslikkus nõuab rakendamisel tõhusat koordineerimist nii Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi raames võetud meetmete kui ka regionaalpoliitika meetmete vahel. Seoses sellega on Euroopa Parlament järjepidevalt rõhutanud, et maaelu arengu eraldamist ühtekuuluvuspoliitikast on vaja tõhusalt jälgida eesmärgiga hinnata selle tegelikku mõju maapiirkondade arengule. Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi eraldamise tagajärgi ühtekuuluvuspoliitikast tuleks hoolikalt hinnata.

Suurema paindlikkuse nõue fondide kasutamisel ühelt poolt ning multidistsiplinaarset lähenemisviisi toetavate haldustavade ja fondide haldamise lihtsustamise nõue teiselt poolt ei ole sugugi uus. Euroopa Parlament on struktuurifondide, teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmenda raamprogrammi ning konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogrammi vahelise koostoime valdkonnas

---

² Euroopa Parlamendi 24. märtsi 2009. aasta resolutsioon (P6_TA(2009)0163).

rõhutanud vajadust vältida võimekuse koondumist majandusklastritesse ja ELi põhipiirkondadesse, avaldades kahetsust, et toetuste koostoime ei ole endiselt laialt tuntud.

Toetada koostoimet, aga kuidas?

Olulised koordineerimise elemendid on juba paigas, kuid neid saaks suurema koostoime saavutamiseks veelgi parandada. ELi ühtekuuluvuspoliitika vahendeid (Euroopa Regionaalarengu Fond, Euroopa Sotsiaalfond ja Ühtekuuluvusfond) juhitakse ühise raamistiku kohaselt, mis hõlmab kõike, alates strateegilistest suunistest kuni maksete ja aruandluseni. Sellest siiski ei piisa. Ühtekuuluvuspoliitika vahendite ja ka muude vahendite vahelist koordineerimist saab veelgi parandada.

Integreeritud kavandamise ja elluviimise süsteem võib hõlmata kõiki poliitikavaldkondi näiteks riiklike arengukavade raames või see võib hõlmata mitmeid poliitikavaldkondi eraldiseisvate keerukate probleemide lahendamiseks (sh ELi 2020. aasta strateegia). Integreeritud kavandamise eelis seisneb selle mõistmises, et keerukaid probleeme ei saa lahendada neile ainult ühest küljest lähenedes: töötuse probleemi ei saa lahendada ainult töötuid koolitades, paika tuleb panna ka töökohtade loomise poliitika, näiteks toetus väike- ja keskmise suurusega ettevõtjatele, starditoetused jne. Kui riik/piirkond on alaarendatud ja eesmärk on, et see jõuaks arengus järele, siis eraldi juhitud piirkondlike poliitikate, nt transpordi- või keskkonnainfrastruktuuride paikapanemine ei oma märkimisväärset mõju riigi/piirkonna üldisele arengule.¹ Killustatud lähenemisviis võib viia omavahel kattuvate või isegi vastuoluliste poliitikavaldkondadeni, vastuoluliste riiklike meetmeteni ja ressursside dubleeriva kasutamiseni, mis omab tagajärgi nii riiklike meetmete piirkondlikule tõhususele kui ka nende mõjule riigi tasandil.²

ELi ühtekuuluvuspoliitika raames tähendab see, et praegune kavandamise ja elluviimise süsteem, mis seob omavahel meetmed (ja nende rahastamise), mis on suunatud inimressursi, ettevõtluse ja eelkõige VKEde ning infrastruktuuri arendamisele jne, peab aitama abisaavatel piirkondadel arengus järele jõuda. Kui need meetmed oleksid eraldiseisvad, saavutataks nendega vähem, kui saavutatakse praeguse ühise integreeritud kavandamise ja elluviimise süsteemi raames. Struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi kavandamise ja rakendamise kooshoidmine ning nende parem taasühendamine maaelu arengu fondiga ja kalandusfondiga on mahajäänud piirkondade potentsiaali vallapästmise võimalus.

Koostoime ja koordineerimine ei eelda ühesugust lahendust kõigele. See nõuab hoopis meetmete, poliitikavaldkondade ja toimijate omavahelist tihedat strateegilist koordineerimist, mille eesmärk on luua hoolikalt kavandatud sekkumismeetmed ja programmid, mis võtavad kohalikest oludest lähtuva integreeritud lähenemisviisi kaudu arvesse iga piirkonna territoriaalset eripära ja suhtelisi eeliseid või eriomadusi.³

*****

---

¹ OECD väljaanne „Regions matter: economic recovery, innovation and sustainable growth” (Piirkonnad on olulised: majanduse taastumine, innovatsioon ja jätkusuutlik kasv), 2009, lk 125.

² Sama.

³ Uuring „Applied Research Project of EDORA -European Development Opportunities for Rural Areas” (EDORA rakenduslik teadusprojekt – Euroopa maapiirkondade arengu võimalused), mis viidi läbi programmi ESPON 2013 raames, juuli 2010, B osa, lk 48.

Eespool esitatut arvesse võttes usub raportöör, et praegu, saades tasapisi üle finants- ja majanduskriisi tagajärgedest, on meil võimalus kasutada peagi algavate järgmist mitmeaastast finantsraamistikku käsitlevate läbirääkimiste alguse aega, et saavutada ELi rahaliste vahendite ja programmide suurem koostoime veelgi ulatuslikuma koordineerimismehhanismi rakendamise kaudu. See peab hõlmama praeguste strateegiliste suuniste viimist uuele strateegilise kavandamise tasemele, luues ühtse strateegilise raamistiku ning täiendades ELi ühtekuuluvuspoliitika meetmete üldist raamistikku lisasidemetega muude, ELiga seotud programmidega.

27.1.2011

EELARVEKOMISJONI ARVAMUS

arengukomisjonile

ERFi ja teiste struktuurifondide hetkeolukorra ja tulevase sünergia tõhususe tõstmise kohta (2010/2160(INI))

Arvamuse koostaja: Ivars Godmanis

ETTEPANEKUD

Eelarvekomisjon palub vastutaval arengukomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tunneb heameelt komisjoni ettepaneku üle luua Euroopa Regionaalarengu Fondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Euroopa Kalandusfondi ja Euroopa Maaelu Arengu Fondi vaheline ühine strateegiline raamistik, mis on ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide parema strateegilise koordineerimise ja saavutamise tagamiseks oluline;
2. toetab tugevalt Euroopa Sotsiaalfondi integreerimist ühtekuuluvuspoliitikasse, mis tagab, et kasutatakse ühtset lähenemisviisi ja välditakse poliitika valdkondlikuks muutumist; soovitab, et kuigi fondi praegune struktuur tuleks säilitada, tuleks vaadata uuesti üle selle toimimine ja prioriteedid, et tagada majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse ühendamine;
3. tunnistab, et integreeritud planeerimine toob kaasa struktuurifondide programmide eeskirjade teatava ühtlustamise ja seeläbi lihtsamad menetlused; on veendunud, et see protsess lihtsustab partnerite kaasamist kaasfinantseeritavatesse projektidesse ja aitab vältida liigset halduskoormust ning rahaliste vahendite ebatõhusat killustamist;
4. rõhutab, et ühtekuuluvuspoliitika edukuse saavutamiseks on tähtis tegeleda nii riiklikul kui piirkondlikul tasandil lihtsustamisega, mis parandab tulemusi; kutsub komisjoni üles looma sellele poliitikale tulevikus lihtsamat struktuuri, mis põhineks vahendite paindlikumal, proportsionaalsemal ja märgatavamal kasutamisel, et hõlbustada nende täielikku ning kiiret rakendamist;
5. toetab ühtekuuluvuspoliitikat, mis keskendub rohkem tulemustele ja vähem kulude ja

menetluste korrapärasusele ning loob tõhusa tasakaalu meetmete kvaliteedi ja finants- ning halduskontrolli vahel; soovib võtta kasutusele objektiivsed hindamismehhanismid, et parandada programmi juhtimise eest vastutavate organite institutsionaalset ja haldussuutlikkust, kuna see aitab kaasa kulude kvaliteedi suurendamisele ja vigade vähendamisele;

6. nõuab tungivalt Euroopa Liidu ning riikliku, piirkondliku ja kohaliku rahastamise suurema vastastikuse täiendavuse saavutamist, et suurendada kättesaadavate vahendite kasutamise koordineerimist ja tõhusust.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	26.1.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 23 -: 1 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Marta Andreasen, Reimer Böge, Lajos Bokros, Giovanni Collino, Göran Färm, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Jens Geier, Ivars Godmanis, Lucas Hartong, Jutta Haug, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Sergej Kozlík, Alain Lamassoure, Giovanni La Via, Barbara Matera, Claudio Morganti, Dominique Riquet, Helga Trüpel, Derek Vaughan, Angelika Werthmann, Jacek Włosowicz
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Jan Mulder

2.2.2011

TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS

regionaalarengukomisjonile

ERFi ja teiste struktuurifondide hetkeolukorra ja tulevase sünergia tõhususe tõstmise kohta (2010/2160(INI))

Arvamuse koostaja: Sergio Gaetano Cofferati

ETTEPANEKUD

Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon palub vastutaval regionaalarengukomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tuletab meelde, et majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus on ELi kõigi poliitiliste meetmete ja tegevuste kindlaksmääramise aluspõhimõte, nagu on sätestatud ELi toimimise lepingu artiklis 4, ja selle elluviimine peab olema kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 9 sätetega;
2. juhib tähelepanu, et ühtekuuluvuspoliitika eesmärk peab olema territoriaalselt ja sotsiaalselt ühtne, jätkusuutlik, arukas ja kaasav majanduskasv, piirkondadevaheliste arenguerinevuste vähendamine, töökohtade loomine, parem elukvaliteet, töövõtjate ettevalmistamine uute töökohtade jaoks, kaasa arvatud säästva majanduse valdkonnas, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus ning Euroopa sotsiaalse mudeli rakendamine, mis kujutab endast Euroopa majanduse ühtekuuluvuse ja konkurentsivõime olulist tegurit;
3. kinnitab, et ühtekuuluvuspoliitikat tuleks kasutada jätkusuutliku majanduskasvu saavutamiseks kogu ELis, samuti heaolu õiglaseks ja ühtlaseks jaotumiseks konkurentsi edendamise teel ning sotsiaal-majanduslike erinevuste vähendamiseks ELi piirkondades;
4. on arvamusel, et ühtekuuluvuspoliitika on liidu majanduspoliitika tugisammas pikaajalise investeerimisstrateegia ja sotsiaalse kaasamise tugevdamisel; on arvamusel, et ühtekuuluvuspoliitika tagab kõige vähem arenenud piirkondade ja ebasoodsas olukorras olevate rühmade toetamise ning viib Euroopa Liidu tasakaalustatud ja ühtlustatud arenguni; märgib, et Euroopa lisandväärtus seisneb selles, et ELi majandusedust saavad kõik kasu; soovib seetõttu säilitada ühtekuuluvuspoliitika eraldi poliitikavaldkonnana ning

seda piisavalt rahastada;

5. tunnistab, et ühtekuuluvuspoliitika integreeritud lähenemisviis, mis ühtlustab eri valdkondade eesmärgid piirkondade vajaduste ja potentsiaaliga, on väärtuslik vahend, mis parandab poliitika tõhusust, ning seetõttu tuleb see säilitada ja seda veelgi tugevdada;
6. on veendunud, et majanduskriisist tingitud raskuste tõttu peaks komisjon kiiresti esitama ettepaneku struktuurifondide läbivaatamise kohta, mis oleks kooskõlas ELi 2020. aasta strateegia eesmärkidega ning arvestaks muu hulgas ka liikmesriikide ja piirkondade vajadusi ja võimalusi ning seisukohti, mis on esitatud Euroopa Parlamendi resolutsioonis finants-, majandus- ja sotsiaalkriisi kohta: soovitud vajalike meetmete ja algatuste kohta (vahearuanne)¹, ning otsiks uuenduslikke lahendusi sotsiaalse innovatsiooni poliitika kaasrahastamiseks;
7. leiab, et ühtekuuluvuspoliitika peab rohkem kasutama oma majanduslikku aspekti, et täiendada teisi olemasolevaid Euroopa poliitikavaldkondi, eesmärgiga kindlustada sel teel majanduskasv töökohtade loomise ja suurema tööhõive teel;
8. leiab, et ELi 2020. aasta strateegia õnnestumiseks peaksid ELi sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse vahendid olema omavahel tihedalt seotud uues ühises raamistikus, millega luuakse tugev sünergia ELi poliitika ja kõigi struktuurifondide vahel; rõhutab, et ühises raamistikus on iga vahendi jaoks on vaja korralikke ja konkreetseid eeskirju ning eesmärgi, et tagada vajalikku toetust; rõhutab, et Euroopa Sotsiaalfond on peamine konkreetsetel tööturu ja sotsiaalse kaasamise toetamiseks ette nähtud instrument ja ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamiseks tuleb sotsiaalset kaasatust tugevdada; leiab, et Euroopa Regionaalarengu Fondi ja Euroopa Sotsiaalfondi praegune kattumisreegel on väga sobiv selleks, et lihtsustada kohalikel integreeritud projektidel fondide kasutamist ning tugevdada sünergiaid;
9. leiab, et arvestades majandus- ja sotsiaalse kriisi raskeid tagajärgi, mis on süvendanud ka piirkondlike erinevusi, tuleks piirkondlikele ja sotsiaalsetele probleemidele ning puudujääkidele kiiresti reageerida rahaliste vahendite kasutamise meetmetega, pidades silmas ka sihipärasemaid meetmeid;
10. leiab, et Euroopa Sotsiaalfondi tõhusaks kasutamiseks tuleb keskenduda investeringutele sellistesse valdkondadesse nagu oskused ja kestva õpe, võttes sealjuures arvesse ka säästva arenguga seotud uusi põhioskusi, samuti ümberõpet, tööturu tõrgeteta toimimine ja sotsiaalsed tingimused, teadusuuringud ning innovatsioon, mis lihtsustaks üleminekut säästvale majandusele, et edendada tööalast konkurentsivõimet, tootlikkust ja tööhõive kasvu Euroopas; samuti tuleb keskenduda vaesusevastasele võitlusele ja sotsiaalsele kaasamisele;
11. leiab, et Euroopa Sotsiaalfond on oluline instrument, mis toetab kestva õpet, kvalifikatsiooni omandamist ja ümberõpet, ning seda tuleb vaadelda kui täiendavat ressursi, mille võimalusi ei ole täielikult ära kasutatud, pidades silmas kaasava ja tõhusa majanduskasvu edendamist, samuti sellise Euroopa edendamist, mille konkurentsivõime põhineb teadmistel;

---

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0376.

12. rõhutab, Euroopa Sotsiaalfond ei anna mitte üksnes üldist panust ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamisse, vaid on eeskätt ühenduse põhivahend nende projektide rahastamiseks, mis aitavad saavutada strateegia kahte konkreetset eesmärki – tõsta 20–64 aastaste vanusegrupi tööhõivemäär 75 protsendini ja tuua vaesusest välja enam kui 20 miljonit inimest;
13. kutsub komisjoni suurendama Euroopa Sotsiaalfondi tähtsust struktuurifondide edaspidisel kujundamisel, eesmärgiga võimaldada integreeritud meetmete paremat elluviimist; peab oluliseks, et Euroopa Sotsiaalfond oleks seotud määruse ja strateegilise alusraamistikuga, mis määrab kindlaks ühtekuuluvusfondide üldsätted, ent säilitaks samas oma eeskirjad ning oma tegevus- ja rahastamiskorra; märgib, et senise kogemuse põhjal on Euroopa Sotsiaalfondi ja Euroopa Regionaalarengu Fondi kombineerimine, samuti Euroopa Sotsiaalfondi vahendite kasutamine kuni 10% ulatuses, olnud edukas ja säästev, ning et selline paindlikkus tuleb säilitada; nõuab, et komisjon leiaks vajadusel struktuurifondidele, eeskätt Euroopa Sotsiaalfondi tulevaste rakenduskavadele, täiendava rahastamisvõimaluse, eesmärgiga parandada nende tööalast konkurentivõimet, ning koostaks selged ja lihtsad eeskirjad vahendite kooskõlastatumaks kasutuseks;
14. on seisukohal, et inimressursi arendamine ja teabe parem levitamine on vahendite eduka kasutamise ja eri projektide nõuetekohase elluviimise eeldus;
15. peab oluliseks edendada töötajate oskuste kohandamist tööturu nõuetele ning kohandada elukestva õppe programmid tulevikku suunatud töökohtade edendamisega kiirelt arenevas teadmistepõhises ühiskonnas;
16. juhib tähelepanu Euroopa Regionaalarengu Fondi rollile Euroopa Sotsiaalfondi tõhusal kasutamisel, kuna Euroopa Regionaalarengu Fond vastutab selliste tingimuste loomise eest (nt korralik infrastruktuur ja piisav juurdepääs), ilma milleta ei oleks tööhõivega seotud investeeringud tulemuslikud;
17. tunnistab, et majanduskriisil on ebaühtlane mõju ELi eri piirkondadele ja kodanikele; usub, et fondide kasutamise uus strateegia on tõhusam, kui see hõlmab nii juhtimise piirkondlikku kui ka kohalikku tasandit, mis võimaldab kohandada strateegilisi eesmärke territooriumi eripäraga, eelkõige dialoogi kaudu kõigi sidusrühmadega, soolist võrdõiguslikkust edendavate organisatsioonidega, tööturu osapooltega ja valitsusväliste organisatsioonidega, samuti finants- ja pangandusasutustega; rõhutab vajadust jätta poliitiliste eesmärkide sõnastamisel piisavalt ruumi piirkondlike ja kohalike eesmärkide jaoks;
18. peab fondide parema kasutamise jaoks otsustavalt tähtsaks tööturu osapoolte aktiivset ja pidevat kaasamist sotsiaalsesse ja piirkondlikku dialoogi;
19. rõhutab, et majanduskriis on muutnud sekkumismeetmed veelgi vajalikumaks nendes sektorites, millega tegeleb Euroopa Sotsiaalfond, eriti sekkumismeetmed tööhõive, kutsealase ümberõppe, sotsiaalse kaasamise ja vaesuse vähendamise toetuseks;
20. palub komisjonil esitada ettepanek struktuurifondide reformimiseks, et olukorras, kus osa Euroopa Liidu poolt kättesaadavaks tehtud vahendeid jääb kasutamata, lihtsustada menetlusi ja nende kasutamist reguleerivaid eeskirju, tagades samas kasu ka

väikeettevõtetele, ning parandada jälgimise ja hindamissüsteemi, suurendada läbipaistvust vahendite eraldamisel ning ühtekuuluvuspoliitika nähtavust; leiab, et reformi keskmes peab olema kasutajasõbralikkus, kusjuures peab olema tagatud, et lõppkasutaja saab kinnitatud raha kiiremini kätte ja tal ei teki likviidsusprobleeme põhjusel, et liikmesriigid hoiavad raha kinni;

21. soovib soodustuste kehtestamist heade tulemuste kindlustamiseks ja peab vajalikuks, et vahendeid kasutatakse vastavalt iga fondi otstarbele selgetel ja mõõdetavatel eesmärkidel, mis võimaldavad tulemust paremini hinnata;
22. palub kodanike hästi teavitamise huvides, et arendataks välja ühtsete teabepunktide süsteemid, mille eesmärk on huvitatud isikuid nende asjaajamistes suunata, teavitada ja nõustada; nõuab ühtlasi tungivalt, et lihtsustamise püüe oleks kodanikule nähtav ja et selle eesmärk oleks nõutava teabe hulga vähendamine vajaliku miinimumini.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	1.2.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 46 -: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Regina Bastos, Edit Bauer, Philippe Boulland, Milan Cabrnock, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Sergio Gaetano Cofferati, Marije Cornelissen, Tadeusz Cymański, Frédéric Daerden, Karima Delli, Sari Essayah, Richard Falbr, Ilda Figueiredo, Thomas Händel, Marian Harkin, Roger Helmer, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Liisa Jaakonsaari, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Ádám Kósa, Jean Lambert, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Csaba Öry, Siiri Oviir, Rovana Plumb, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Kinga Göncz, Ria Oomen-Ruijten, Evelyn Regner, Csaba Sógor, Dirk Sterckx, Gabriele Zimmer

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	22.3.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 43 -: 1 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Sophie Auconie, Victor Boștinaru, Zuzana Brzobohatá, Francesco De Angelis, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Evgeni Kirilov, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Franz Obermayr, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Csanád Szegedi, Nuno Teixeira, Michail Tremopoulos, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Karima Delli, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Maurice Ponga, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, László Surján
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Vladko Todorov Panayotov, Britta Reimers, Ivo Strejček